

Til Forebyggelse af Misforstaaelse er det anset ønskeligt udtrykkelig at nævne, at Nyords Lodsfernes Forpligtelse til, naar saadant fordres, mod Godtgjørelse at overtage Udførelsen af Arbejdet ved Afmærkningen ogsaa omfatter Bøgestrømmen.

Til § 6.

De nugældende Bestemmelser for Lodsferiets Pensionsskaffe, ifølge hvilke der paa Grund af dens Kapitalformues Størrelse (28,917 Kr. 16 Ø. ved Udgangen af Juni Termin 1878) for Liden intet Bidrag svares til Kassen af Lodsferiet, og som ikke give Gaardmændene og disses Enker Udgang i Reglen til Pension, ere formentlig stemmende med Forholdene ved Lodsferiet, saaledes som de ere og i længere Tid ville vedblive at være. De bør derfor fremdeles bestaa saaledes, at Modifikationer først foretages, efterhaanden som forandrede Forhold tilraade det.

Paa Grund af Pensionsskassens Størrelse i Sammenligning med de øvrige Lods-pensionsskasser synes det billigt, at der gives Lodsferiet ved dets eventuelle Indtræden i den fælles Lods-pensionsskaffe nogen Lettelse ved i det Hele eller delvis at fritage det for at svare det sædvanlige hSt.-Bidrag til Kassen. Ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Lodsferiets Indtræden i denne Kasse bør Gaardmandsfastlodsferne næppe have Stemme, da de i modsat Fald vilde kunne tiltvinge sig en Udgang til Pension, som efter de gjældende Bestemmelser ikke tilkommer dem; i alt Fald maa der formentlig tages overveiende Hensyn til Husmands- og Reserverelodsfernes Interesser, da Lodsferiets Pensionsskaffe hovedsagelig er bestemt til at komme dem til gode.

Gierne af Gaardene have vel forment, at der, naar Skadeserstatningskassen inddrages i Pensionsskassen, burde forbeholdes dem en nærmere bestemt, særlig Udgang til Pension eller Understøttelse af denne; men hertil skjønes der ikke at være tilstrækkelig Grund, navnlig naar Erstatningen for Lodsprivilegiet bestemmes som foreslaaet i § 7.

Til § 7.

Lods-kommissionen har forment, at Erstatningen til Gierne for Ophævelsen af Lodsprivilegiet og Afstaaelsen af de 7 Fæstehuse og 1 Ld. Land passende kunde bestemmes til Udbetaling en Gang for alle af 4,000 Kr. til hver af de 20 Gaarde, altsaa ialt til 80,000 Kr. Denne Erstatning have Gierne, der gjentagende have havt Leilighed til at udtale sig om Erstatningsspørgsmaalet, anset for at være for lav og forment, at den bør sættes til 5,000 Kr. for hver Gaard eller ialt 100,000 Kr., foruden Erstatning efter Taxation af uwillige Mænd for Husene og Jorden. Heri maa der formentlig gives dem Medhold.

Man er gaaet ud fra, at Erstatningen for

Ophævelsen af Lodsprivilegiet væsentlig bør være afhængig af den Værdiforøgelse i Handel og Wandel, som Privilegiet medfører for Gaardene, og at denne bestemmes ved Udbyttet for Gaarden af Retten til at holde Reserverelods. Dette Udbytte har efter Gjennemsnit af de fem sidste Aars Indtægt (1873—77) andraget netto ca. 280 Kr. for hver Gaard; kapitaliseres dette Beløb efter 5,6% ved at tage det ca. 17⁷/₈ Gange, hvilket efter Forholdets Bestaaenhed skjønes passende, udfommer det Beløb, 5,000 Kr. pr. Gaard, hvortil Erstatningen efter Giernes Formening bør sættes.

Erstatningen for Husene og 1 Ld. Land og for de øvrige i § 3 nævnte Afstaaelser og Indrømmelser bør formentlig bestemmes paa sædvanlig Maade ved lovlig Taxation. Det Afstaaedes samlede Værdi vil efter Udbyttet af Husene og de iøvrigt forhaandenværende Omstændigheder næppe kunne anslaaes til mere end 5,500 Kr.

Naar Erstatningen i det Hele bestemmes som foran nævnt, bør der formentlig ikke tilkomme de Gaardmænd, som vedblive at lodse, nogen yderligere Erstatning for muligt Tab i deres aarlige Indtægt som Følge af Lodsstrængens Ophævelse.

Da den de nuværende Fæstere af Husene og deres Enker tilkommende Ret til at holde Reserverelods ikke vil blive ophævet, vil Erstatningen til dem alene gaa ud paa Tilsikring for Fæstetiden af deres Indtægt ved Lodsferiet, bestemt efter Gjennemsnit af de 5 sidste Aars Indtægt, hvortil formentlig ogsaa maa henregnes saadan Indtægt af Fæstet, f. Ex. ved Græsningsret o. L., som maatte bortfalde som Følge af Omordningen.

Ogsaa for de nuværende Gaardmands- og Husmandsreserverelodser foreslaas Tilsikring af deres nuhavende Indtægt, saalænge de vedblive at være Lodsfer. Den dem ved det specielle Reglement tilfødte Ret til at lodse for den paagældende, med Lodsningens ret privilegerede Eiendom, selv om Gaarden overgaar til en ny Eier, eller Huset til en ny Fæstet, synes i høi Grad at tale for den foreslaaede Tilsikring. Begge de nævnte Klasser af Reserverelodser have andraget paa at tilføres samme Indtægt som Husmandsfastlodsferne (fuld Part), men deres Andragende skjønes ikke at være begrundet i nogen Ret. Herved maa det dog, hvad Gaardmandsreserverelodserne angaar, erindres, at det vel er antageligt, at deres nuværende Pengeindtægt af Lodsningen fuldt ud vil tilfalde dem efter Omordningen, ved hvilken de ville blive Fastlodsfer med fuld Part, men at det ikke er usandsynligt, at den Støtte, som en Del af dem nu have hos deres Familier, vil bortfalde efter Omordningen. Billighed synes da, for saa vidt de miste den nævnte Støtte, at tale for, at der gives dem nogen Erstatning for det Tab, de ville lide derved, selvstændig indenfor rimelige Grændser og navnlig Værdien af den almindelige Lodsindtægt paa Den,